

3. ročník Jarošovského triatlonu

Tento test tělesné zdatnosti podstupuje rok od roku více odvážlivců. Letos se jich v sobotu 19. července na startu sešlo dokonce 21, z toho 14 mužů a 7 žen! Tři disciplíny – 500 m plavání – 25 km jízda na kole – 3700 m běh (ženy : 380 m – 20 km – 2800 m) je dokonale prověřily a stanovily následující výsledky :

muži :

1. Martin Eder	(1:25'32)	8. Pavel Pochobradský	(1:32'15)
2. Lád'a Poláček	(1:27'06)	9. Pavel Tutter	(1:32'30)
3. Jiří Petřů ml.	(1:27'50)	10. Kamil Eckhardt	(1:34'51)
4. Míra Šlechta III.	(1:28'03)	11.-12. Vašek Šťastný	(1:47'44)
5. Roman Pešek	(1:29'09)	11.-12. Marek Uherský	(1:47'44)
6. Pavel Fencel	(1:29'31)	13. Milan Rakušan	(1:49'42)
7. Jirka Míchal	(1:31'24)	14. Míra Šlechta II.	(1:55'07)

ženy :

1.	Hanka Cepáková	(1:07'53)
2.-3.	Marcela Fenclová	(1:10'17)
2.-3.	Petra Zíková	(1:10'17)
4.	Katka Týmalová	(1:16'39)
5.	Iveta Lejtnarová	(1:20'50)
6.	Martina Rakušanová	(1:23'11)
7.	Zdeňka Dolečková	(1:27'39)

Za spolupráci při přípravě závodu patří dík **Zemědělskému družstvu Rodvínov**. Ceny do soutěže věnovala **akciová společnost Česká pojišťovna Jindřichův Hradec a firma Fruko-Schulz Jindřichův Hradec**.

Podklady pro článek poskytl Pavel Fencel

Jak dopadl Jarošovský víceboj

Už tradiční klání, které má v osmi disciplínách prověřit dovednost účastníků při manipulaci s kulatým nemsysem, proběhlo v sobotu 12. července 2003. Tentokrát se jej zúčastnilo 13 dvojic, jejichž nasazení bylo enormní. Po skončení soutěže tradičně vyvrcholivší při fotbálku v Hospodě Pod Kostelem zavládla, jak už to bývá, spokojenost i rozčarování podle toho, jaké příčky se závodníkům podařilo dosáhnout. Podle podkladů Šárky Krátké měla výsledková listina nakonec tuto podobu :

1. Prágrovi
2. Dvořák – Zíková
3. Chytrý – Tobiáš
4. Zíka – Janura
5. Fenclovi
6. Švejda – Domin
7. Kadlec M. – Eckhardt R.
8. Renda – Olina
9. Vokáčovi
10. Kadlec P. – Ondřej D.
11. Eder – Tocháček
12. bratři Kodýmové
13. Račák T. – Bláha

Turnaj sponzorovali : Hospoda Pod Kostelem, Karel Kadlec, Lidové noviny

Vyprávění o životě mezi nebem a zemí František Koranda - Missing in Action

Členové Klubu historie letectví Jindřichův Hradec (KHL) v čele s archeologem jindřichohradeckého muzea Vladislavem Burianem podnikli již celou řadu více či méně dobrodružných expedic do míst označených cejchem 2. světové války. Během četných zahraničních výjezdů prováděli tito nadšení badatelé detailní mapování válečné historie, jejíž nedílnou součástí jsou a vždycky byli odvážní muži na řvoucích ocelových strojích, křižujících nebeská bitevní pole. Je známo, že mnozí letci, nasazující život v boji za svobodu za kniply letounů se znaky Royal Air Force, měli na svých domovenkách vyšit nápis *Czechoslovakia*, který byl u RAF uznávanou a respektovanou značkou. Jedním z těchto mužů, právem nazývaných hrdinové válečného nebe, byl i pplk. František Koranda (nar. 17. září 1913) z Klenova u Kardašovy Řečice, jehož bratra Miroslava se členům KHL podařilo vypátrat v osadě Kruplov, místní části Jarošova nad Nežárkou. Brzy se ukázalo, že za pamětníky, kteří mají současníkům co říci, není vždy nutno cestovat až kamsi za kanál La Manche. Někteří z nich totiž žijí doslova za našimi humny. A mají o čem vyprávět...

Svatopluk Doseděl

* * *

„Bratra jsem naposledy viděl, když jsme ho na koňském povozu doprovázeli na vlakové nádraží. Bylo to někdy na přelomu roku 1939 a 1940, přesně už si nevzpomínám. Bylo mi tehdy necelých třináct let a ani jsem pořádně nevěděl, kam František vlastně jede,“ vypráví letcův bratr Miroslav Koranda z Kruplova a pokračuje: „Poté, co František dokončil studia v Táboře (Vyšší zemská hospodářská škola, pozn.), byl nějaký čas správcem jednoho statku a odtud posléze narukoval na vojnu. Někdy v tu dobu se také rozhodl, že se stane vojákem z povolání. Vojenskou akademii v Hranicích na Moravě, kterou úspěšně absolvoval, opouštěl s hodností poručíka. Následně sloužil na maďarských hranicích a v Tatrách. Když pak do Čech vpadl Hitler a začal naši armádu odzbrojovat, sehnal si bratr místo na jakémisi úřadu v Praze. Před svým útekem z okupované vlasti přijel František domů už jen jednou,“ vzpomíná Miroslav Koranda na dobu ne právě veselou.

Většina našich občanů tenkrát utíkala z republiky přes Slovensko a Maďarsko a František Koranda nebyl v tomto směru výjimkou. Nicméně měl smůlu. Přestože zdejší kraj dobře znal z doby svého nedávného působení v této lokalitě, byl chycen a uvězněn v budapeštské pevnosti Citadela. Teprve po nějakém čase byl odtud odveden zpět na hranice se Slovenskem a propuštěn na svobodu.

„František se ale nevzdával. Státní hranici se mu podařilo přejít už na druhý pokus a prostřednictvím francouzského konzulátu v Budapešti se přes Sýrii a Arábii dostal do Francie, kde byl zařazen k pozemnímu vojsku,“ pokračuje M. Koranda a dodává, že když Francie kapitulovala, byl František opět zajat. Tentokrát Němci. „Věznili ho někde poblíž pobřeží a jemu se nějakým způsobem podařilo ze zajetí uprchnout a dostat se k moři. Tam ho jakýsi bárkař odvezl na škuneru do míst, kde František přestoupil na loď plující do Afriky. Nevím jak a kdy, ale z Afriky se konečně dostal do vytoužené Anglie.“

V Anglii byl František Koranda zařazen opět k pozemním jednotkám, ale protože tyto jednotky nebojovaly, požádal o přeřazení k letectvu. Jeho žádosti bylo vyhověno a po zvládnutí navigačního kurzu na Bahamách byl přidělen k čs. bombardovací peruti, která už v té době prováděla hlídkovací lety nad mořem. Zde létal přibližně rok.

„Potom ale udělal František osudnou chybu,“ vysvětluje M. Koranda. „Vrátil se prý z bojové akce a místo, aby nastoupil volno, vlezl hned do dalšího letadla, které mělo odstartovat, ale jeho posádce scházel navigátor. A toho právě Franta nahradil. A doplatil na to. Z akce hlásil vysílačkou, že jsou napadeni nepřátelskými letadly a za chvíli už vysílal signály o pomoc. A pak byl konec. Britové je sice okamžitě letěli hledat, ale nenašli vůbec nic. Všichni z operačního letu tam tenkrát zůstali.“

Během 2. světové války zahynulo více než 500 čs. letců. O kapitánu, in memoriam podplukovníku, Františku Korandovi, který byl jedním z nich, se nikdy nepsaly oslavné knihy a podle jeho bratra by si to František zřejmě ani nepřál, jisté však je, že by si to určitě zasloužil.

Vladislav Burian
předseda KHL

(pro Jarošovský zpravodaj upravil Svatoopluk Doseděl)

